

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

NÁLEZ

Ústavného súdu Slovenskej republiky

V mene Slovenskej republiky

I. ÚS 114/06-29

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí 8. júna 2006 v senáte zloženom z predsedu Lajosa Mészárosa a zo sudcov Juraja Horvátha a Štefana Ogurčáka prerokoval prijatú sťažnosť J. B., D., zastúpeného ustanoveným advokátom JUDr. R. D., Š., vo veci porušenia základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a práva na prerokovanie jeho záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Bratislava I v konaní vedenom pod sp. zn. 9 C 288/04 a takto

r o z h o d o l :

1. Okresný súd Bratislava I v konaní vedenom pod sp. zn. 9 C 288/04 p o r u š i l základné právo J. B., aby sa jeho vec prerokovala bez zbytočných prietáhov, zaručené v čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a právo na prerokovanie jeho záležitosti v primeranej lehote zaručené v čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd.

2. Okresnému súdu Bratislava I v konaní vedenom pod sp. zn. 9 C 288/04 p r i k a z u j e konať vo veci bez zbytočných prietáhov.

3. J. B. p r i z n á v a primerané finančné zadosťučinenie v sume 20 000 Sk (slovom dvadsaťtisíc slovenských korún), ktoré je Okresný súd Bratislava I p o v i n n ý mu vyplatiť do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.

4. Kancelárii Ústavného súdu Slovenskej republiky u k l a d á zaplatiť trovy právneho zastúpenia J. B. v sume 6 888 Sk (slovom šesťtisíc osemstoosemdesiatosem slovenských korún) advokátovi JUDr. R. D., Š., do jedného mesiaca od právoplatnosti tohto rozhodnutia.

5. Okresný súd Bratislava I je p o v i n n ý uhradiť štátu trovy právneho zastúpenia v sume 6 888 Sk (slovom šesťtisíc osemstoosemdesiatosem slovenských korún) na účet Kancelárie Ústavného súdu Slovenskej republiky do 15 dní od právoplatnosti tohto rozhodnutia.

O d ô v o d n e n i e :

I.

1. Ústavný súd Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) uznesením z 29. marca 2006 č. k. I. ÚS 114/06-13 prijal podľa § 25 ods. 3 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) na ďalšie konanie sťažnosť J. B., D. (ďalej len „sťažovateľ“), ktorou namietal porušenie svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov zaručeného v čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva na prerokovanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom Okresného súdu Bratislava I (ďalej aj „okresný súd“ alebo „súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 9 C 288/04 (ďalej aj „napadnuté konanie“).

Sťažovateľovi bol uvedeným uznesením ustanovený aj právny zástupca v konaní pred ústavným súdom, a to advokát JUDr. R. D.

Zo sťažnosti vyplynuli nasledovné relevantné skutočnosti: *„Žalobou/návrhom zo dňa 4. augusta 2004 uplatnil som na súde moju žalobu proti Ministerstvu dopravy... Slovenskej*

republiky pre zmanipulovanie výberového konania v môj neprospech. Žaloba bola podaná Okresnému súdu Bratislava I ako kompetentnému vo veci súdne konať, pričom súd ju zaevidoval pod číslom konania 9 C 288/04-6. Od podania mojej žaloby na súd uplynulo už viac ako jeden a pol roka, pričom do dnešného dňa 9. februára 2006 neuskutočnilo sa vo veci ani jedno a prvé pojednávanie, čo potvrdzuje oprávnenosť mojej sťažnosti na Okresný súd Bratislava I pre prietahy v súdnom konaní vo veci 9 C 288/04-6.

Pred podaním tejto sťažnosti na ústavný súd podal som najprv listom zo dňa 31. decembra 2005 sťažnosť na prietahy v súdnom konaní vo veci 9 C 288/04-6 predsedovi Okresného súdu Bratislava I, ktorý mi však na moju sťažnosť v zákonnej lehote, do troch dní od prijatia sťažnosti neodpovedal a neodpovedal mi nikto na ňu ani v jeho prípadnom zastúpení. (...).

Poznamenávam, že spôsobenými prietahmi porušil Okresný súd Bratislava I príslušné znenie Ústavy Slovenskej republiky ako aj Deklaráciu o medzinárodnom dohovore o ľudských právach, čím porušil moje právo na súdne konanie bez zbytočných prietahov a v primeranej časovej lehote.

Sťažnosťou na Ústavný súd Slovenskej republiky sa domáham, aby ústavný súd v zmysle Ústavy Slovenskej republiky, ako aj medzinárodného dohovoru zaviazal Okresný súd Bratislava I, aby čo najskôr začal konať vo veci 9 C 288/04-6 bez zbytočných prietahov a v primeranom časovom limite – a aby v primeranom časovom limite vyniesol aj správny rozsudok v mojej žalobe na Ministerstvo dopravy, pôšt a telekomunikácií Slovenskej republiky.

Súčasne požadujem, aby Ústavný súd Slovenskej republiky vo svojom rozhodnutí o mojej sťažnosti zaviazal Okresný súd Bratislava I vyplatiť mi odškodné vo forme zadosťučinenia vo výške 50 000,- Sk. Výšku zadosťučinenia požadujem za minimálnu, pretože Okresný súd Bratislava I včas nekonal a hlavne nekonal v primeranej časovej lehote v takej chýlostivej veci akou je moja žaloba na zmarenie mojej účasti vo výberovom konaní spomenutým ministerstvom v súčinnosti s Úradom pre štátnu službu.“

2. Na základe žiadosti ústavného súdu sa k veci písomne vyjadrili obaja účastníci konania: okresný súd, zastúpený jeho predsedom Mgr. M. L., listom z 11. mája 2006 sp. zn.

Spr 2004/06 a právny zástupca sťažovateľa stanoviskom k uvedenému vyjadreniu okresného súdu z 1. júna 2006.

2. 1. Predseda okresného súdu vo svojom vyjadrení podal chronológiu úkonov vykonaných v napadnutej veci a uviedol nasledovné relevantné skutočnosti:

„(...) netrvám na ústnom prejednaní doručenej ústavnej sťažnosti, súhlasím s tým, aby podľa ust. § 30 ods. 2 zák. č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu SR, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov Ústavný súd SR upustil od ústneho pojednávania o prijatej sťažnosti, ak dospeje k názoru, že od ústneho pojednávania nemožno očakávať ďalšie objasnenie veci.

Dovoľujem si poukázať na skutočnosť, že navrhovateľ využil možnosť v súlade so zák. č. 757/2004 Z. z. o súdoch a podal sťažnosť na prietahy v konaní na Okresný súd Bratislava I dňa 09. 01. 2006 a žiadal vedenie súdu o vykonanie nápravy na odstránenie prietahov v predmetnej veci. Listom zo dňa 17. 01. 2006 mu bolo oznámené, že v predmetnom konaní bol zistený prietah a jeho sťažnosť bola vyhodnotená ako dôvodná. Vedenie súdu pristúpilo k sledovaniu vybavenia veci tak, aby v budúcnosti k prietahom v konaní nedochádzalo pod Spr. 2004/06. (...).

Ako to vyplýva z priebehu konania vedeného na Okresnom súde Bratislava I pod sp. zn. 9 C 288/04 nedošlo k zbytočným prietahom v konaní zo strany konajúcej sudkyne, ale k objektívnemu prietahu v konaní s poukazom na vysoký stav vybavovaných vecí v oddelení 9 C. Subjektívne zavinenie konajúcej sudkyne zistené nebolo.

S poukazom na uvedené si dovoľujeme navrhnúť váženému Ústavnému súdu Slovenskej republiky, aby bola vzatá na vedomie skutočnosť, že súd konal v súlade s platnými právnymi predpismi s ohľadom na množstvo vecí vybavovaných v oddelení 9 C.

Zdlhavosť predmetného konania (zväčšujúce sa časové úseky medzi jednotlivými úkonmi) spôsobila neúmerná zaťaženosť vyššieho súdneho úradníka a sudkyne vzniknutá z dôvodu pretrvávajúceho nedostatočného personálneho obsadenia Okresného súdu Bratislava I sudcami vzniknutého po odchode sudkýň na materskú dovolenku a do dôchodku, na stáž na Krajský súd v Bratislave ako i neúmerne vysoký nápad vecí na občianskoprávnom úseku.

V prípade, že ÚS SR dospeje k záveru, že bolo porušené základné právo na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov, navrhujeme aby ÚS SR nepriznal sťažovateľovi finančné zadosťučinenie z dôvodu, že vo veci bolo nutné vykonať úkony v súlade s Občianskym súdnym poriadkom na odstránenie väd podania navrhovateľa ako i s poukazom na podané návrhy navrhovateľa na oslobodenie od zaplataenia súdnych poplatkov a ustanovenie právneho zástupcu z radov advokátov. (...).“

2. 2. Právny zástupca sťažovateľa vo svojom stanovisku k vyjadreniu okresného súdu uviedol tieto podstatné skutočnosti:

„(...) Sťažovateľ aj po uvedenom vyjadrení Okresného súdu Bratislava I zotráva na svojej sťažnosti, pretože je presvedčený o tom, že v konaní vedenom na tomto súde pod sp. zn. 9 C 288/04 došlo k porušeniu jeho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy SR a práva na prerokovanie veci v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, ktorú skutočnosť si môže Ústavný súd preveriť nahliadnutím do predmetného súdneho spisu.

Ďalej sme presvedčení aj o tom, že zbytočné prietahy v tomto konaní nenastali náročnosťou veci samej a ani z dôvodov, ktoré by sťažovateľ zapríčinil sám. Sťažovateľ sa domáha aj priznania finančného zadosťučinenia s odôvodnením dlhodobej právnej neistoty, nakoľko doposiaľ nebolo vo veci právoplatne rozhodnuté a taktiež nie sú vyhliadky na takéto rozhodnutie.

Zároveň Vám týmto oznamujeme, že netrváme na ústnom pojednávaní veci z dôvodu, že nemožno očakávať ďalšie objasnenie namietaného porušenia práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov zaručeného čl. 48 ods. 2 Ústavy SR a práva na prerokovanie veci v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd a preto súhlasím, aby Ústavný súd SR rozhodol na neverejnom pojednávaní.

Súčasne navrhujeme, aby ÚS SR priznal aj trovy právneho zastúpenia pozostávajúce z dvoch úkonov právnej služby + DPH na účet právneho zástupcu (...) a to do 30 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozhodnutia.“

3. Ústavný súd so súhlasom účastníkov konania podľa § 30 ods. 2 zákona o ústavnom súde upustil v danej veci od ústneho pojednávania, pretože po oboznámení sa

s ich vyjadreniami k opodstatnenosti sťažnosti dospel k názoru, že od tohto pojednávania nemožno očakávať ďalšie objasnenie veci namietaného porušenia práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov zaručeného v čl. 48 ods. 2 ústavy, resp. práva na prerokovanie veci v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru.

II.

Z obsahu sťažnosti a k nej priložených písomností, z vyjadrení účastníkov konania a z obsahu na vec sa vzťahujúceho súdneho spisu ústavný súd zistil nasledovný priebeh a stav konania vedeného na okresnom súde pod sp. zn. 9 C 288/04:

Dňa 12. augusta 2004 podal sťažovateľ na okresnom súde proti Ministerstvu dopravy, pôšt a telekomunikácií Slovenskej republiky (ďalej len „žalovaný v 1. rade“) a Úradu pre štátnu službu (ďalej len „žalovaný v 2. rade“) podanie označené ako „*nezaradenie do výberového konania nedovolenou manipuláciou, odškodné*“, ktoré bolo ďalej vedené pod sp. zn. 9 C 288/04, a tiež podanie, v ktorom žalobca žiadal o oslobodenie od súdnych poplatkov.

Dňa 6. septembra 2004 súd vydal uznesenie č. k. 9 C 288/04-6, ktorým vyzval sťažovateľa na odstránenie väd jeho návrhu na začatie konania v lehote 10 dní.

Dňa 26. októbra 2004 sťažovateľ doručil súdu doplnenie jeho žiadosti o oslobodenie od súdnych poplatkov a určenie zástupcu z radov advokátov, ktorého prílohou bolo potvrdenie o jeho osobných, majetkových a zárobkových pomeroch. Zároveň v ten deň doručil súdu aj rozšírenie jeho návrhu na vymáhanie autorských odmien za napísané články pre časopis TEMPO, ktorého vydavateľom je žalovaný v 1. rade

Dňa 4. novembra 2004 súd vydal výzvu, ktorou žiadal sťažovateľa, aby v lehote 15 dní doručil súdu originál potvrdenia o jeho osobných, majetkových a zárobkových pomeroch a zároveň aby zdokladoval svoje majetkové a finančné pomery.

Dňa 5. novembra 2004 sťažovateľ doručil súdu doplnenie jeho návrhu podľa uznesenia súdu č. k. 9 C 288/04-6 zo 6. septembra 2004 a v prílohe doručil potvrdenie o jeho osobných, majetkových a zárobkových pomeroch.

Dňa 12. novembra 2004 sťažovateľ doručil súdu listinné dôkazy vyžiadané uznesením súdu č. k. 9 C 288/04-6 zo 6. septembra 2004.

Dňa 18. novembra 2004 sťažovateľ doručil súdu podanie, ktorým postúpil súdu vyplnené tlačivo o jeho osobných, majetkových a zárobkových pomeroch.

Dňa 17. decembra 2004 súd vydal uznesenie č. k. 9 C 288/04-42, ktorým priznal sťažovateľovi oslobodenie od súdnych poplatkov a ustanovil mu právneho zástupcu z radov advokátov.

Dňa 4. februára 2005 ustanovený právny zástupca sťažovateľa doručil súdu odvolanie proti uzneseniu súdu č. k. 9 C 288/04-42 zo 17. decembra 2005, ktorým bol ustanovený za právneho zástupcu sťažovateľa.

Dňa 9. januára 2006 sťažovateľ doručil predsedovi súdu sťažnosť na prietahy v konaní.

Dňa 11. januára 2006 sudkyňa vydala uznesenie č. k. 9 C 288/04-48, ktorým napadnuté uznesenie č. k. 9 C 288/04-42 zo 17. decembra 2004 zmenila tak, že ustanovila iného právneho zástupcu sťažovateľovi.

Dňa 13. marca 2006 sudkyňa nariadila termín pojednávania na 13. apríl 2006.

III.

Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Podľa čl. 127 ods. 2 ústavy ak ústavný súd vyhovie sťažnosti, svojím rozhodnutím vysloví, že právoplatným rozhodnutím, opatrením alebo iným zásahom boli porušené práva alebo slobody podľa odseku 1, a zruší také rozhodnutie, opatrenie alebo iný zásah. Ak porušenie práv alebo slobôd podľa odseku 1 vzniklo nečinnosťou, ústavný súd môže prikázať, aby ten, kto tieto práva alebo slobody porušil, vo veci konal. (...)

Podľa čl. 127 ods. 3 ústavy ústavný súd môže svojím rozhodnutím, ktorým vyhovie sťažnosti, priznať tomu, koho práva podľa odseku 1 boli porušené, primerané finančné zadost'učinenie.

Podľa čl. 48 ods. 2 ústavy každý má právo, aby sa jeho vec verejne prerokovala bez zbytočných prietáhov (...).

Podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru každý má právo na to, aby jeho záležitosť bola spravodlivo, verejne a v primeranej lehote prejednaná (...).

Ústavný súd si pri výklade „práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov“ garantovaného v čl. 48 ods. 2 ústavy osvojil judikatúru Európskeho súdu pre ľudské práva (ďalej len „ESLP“) k čl. 6 ods. 1 dohovoru, pokiaľ ide o „právo na prejednanie veci v primeranej lehote“, preto v obsahu týchto práv nemožno vidieť zásadnú odlišnosť (napr. II. ÚS 55/98, I. ÚS 132/03).

Predmetom konania pred ústavným súdom bolo posúdenie, či postupom okresného súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 9 C 288/04 došlo k porušeniu základného práva sťažovateľa na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov zaručeného v čl. 48 ods. 2 ústavy a práva na prerokovanie jeho záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru.

Judikatúra ústavného súdu sa ustálila v tom, že otázka, či v konkrétnom prípade bolo alebo nebolo porušené právo na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov garantované v čl. 48 ods. 2 ústavy, sa skúma vždy s ohľadom na konkrétne okolnosti každého jednotlivého prípadu najmä podľa týchto troch základných kritérií: zložitosť veci, správanie účastníka konania a postup súdu (napr. I. ÚS 41/02). V súlade s judikatúrou ESLP ústavný súd prihliada aj na predmet sporu (povahu veci) v posudzovanom konaní a jeho význam pre sťažovateľa (napr. I. ÚS 19/00, I. ÚS 54/02, II. ÚS 32/02). Podľa rovnakých kritérií ústavný súd postupoval aj v danom prípade.

1. Pokiaľ ide o kritérium zložitosti veci, ústavný súd konštatuje, že priebeh napadnutého konania nemožno pripísať na vrub zložitosti prerokovávanej veci. Napokon ani predseda okresného súdu vo svojom vyjadrení nepoukazoval na zložitosť napadnutej veci.

2. Pri hodnotení podľa ďalšieho kritéria, teda správania sťažovateľa v preskúmvanej veci, treba poukázať na to, že - ako to vyplýva z chronológie úkonov vykonaných v napadnutom konaní (pozri bod II tohto nálezu) - na doterajšej celkovej dĺžke konania mal svoj podiel aj sťažovateľ, napr. nepresným žalobným návrhom a procesnými návrhmi, pričom kvôli týmto skutočnostiam nemohol okresný súd v počiatočnom štádiu plynulo postupovať v napadnutom konaní. Sťažovateľ však svojím správaním nijako neprispel k nečinnosti okresného súdu, na ktorú bude v ďalšej časti poukázané.

3. Napokon sa ústavný súd zaoberal postupom okresného súdu a konštatuje, že okresný súd bol v predmetnej veci bez akýchkoľvek zákonných dôvodov nečinný od 4. februára 2005 do 11. januára 2006, teda počas takmer jedného roka vo veci nevykonal žiadny úkon smerujúci k odstráneniu právnej neistoty, v ktorej sa sťažovateľ ako navrhovateľ v napadnutej veci počas súdneho konania nachádza, čo je základným účelom práva zaručeného v citovanom článku ústavy (pozri napr. I. ÚS 41/02). K priet'ahom pritom nedošlo v dôsledku zložitosti veci ani v dôsledku správania účastníkov, ale predovšetkým v dôsledku postupu súdu. Obranu predsedu okresného súdu, podľa ktorého *„zdlhavosť predmetného konania (zväčšujúce sa časové úseky medzi jednotlivými úkonmi) spôsobila neúmeraná zaťaženosť vyššieho súdneho úradníka a sudkyne vzniknutá z dôvodu pretrvávajúceho nedostatočného personálneho obsadenia Okresného súdu Bratislava I sudcami vzniknutého po odchode sudkýň na materskú dovolenku a do dôchodku, na sťaž na Krajský súd v Bratislave ako i neúmerne vysoký nápad vecí na občianskoprávnom úseku“*, nemožno akceptovať.

V tejto súvislosti ústavný súd už opakovane uviedol (pozri napr. I. ÚS 19/00, I. ÚS 28/01, I. ÚS 50/01, I. ÚS 108/02, I. ÚS 38/03), že nadmerné množstvo vecí, v ktorých sa musí zabezpečiť súdne konanie, by mohlo len dočasne ospravedlniť vzniknuté priet'ahy, a to len v tom prípade, ak sa za tým účelom prijali včas adekvátne opatrenia. Ústava v čl. 48 ods. 2 zaväzuje predovšetkým súdy ako garantov spravodlivosti, aby prijali príslušné opatrenia umožňujúce prerokovanie vecí bez zbytočných priet'ahov, a tým vykonanie spravodlivosti v primeranej lehote. Skutočnosť, že okresný súd mal personálne problémy, ktoré nedokázal alebo nemohol riešiť, nemôže byť pripočítaná na ťarchu účastníka konania

a nemá povahu okolností, ktoré by vylučovali zodpovednosť súdu, ktorý je vecne a miestne príslušný na rozhodnutie vo veci občana, ktorý sa naň obrátil (pozri napr. I. ÚS 156/02).

Pokiaľ predseda súdu uviedol, že *„nedošlo k zbytočným priet'ahom v konaní zo strany konajúcej sudkyne, ale k objektívnemu priet'ahu v konaní s poukazom na vysoký stav vybavovaných vecí v oddelení 9 C. Subjektívne zavinenie konajúcej sudkyne zistené nebolo“*, v tejto súvislosti treba zdôrazniť, že ústavný súd pri posudzovaní toho, či bolo porušené právo s'ťažovateľa na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov, posudzoval postup súdu, a nie to, či toto právo bolo porušené činnosťou (nečinnosťou) alebo postupom konkrétneho sudcu vybavujúceho danú vec. Preto pri posudzovaní odôvodnenosti s'ťažnosti nemožno prihliadnuť na uvedené skutočnosti.

Vzhľadom na uvedené dôvody ústavný súd vyslovil porušenie práva s'ťažovateľa na prerokovanie predmetnej veci bez zbytočných priet'ahov zaručeného v čl. 48 ods. 2 ústavy a práva na prerokovanie veci v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru, tak ako to je uvedené vo výroku tohto rozhodnutia pod bodom 1.

4. V nadväznosti na tento výrok a v záujme efektívnosti poskytnutej ochrany s'ťažovateľovi ústavný súd vo výroku tohto rozhodnutia pod bodom 2 prikázal okresnému súdu podľa čl. 127 ods. 2 ústavy a § 56 ods. 3 písm. a) zákona o ústavnom súde konať vo veci bez zbytočných priet'ahov.

5. Ústavný súd môže priznať tomu, koho základné právo alebo sloboda sa porušili, aj primerané finančné zadosťučinenie (čl. 127 ods. 2 ústavy, § 56 ods. 4 zákona o ústavnom súde).

S'ťažovateľ žiadal priznať primerané finančné zadosťučinenie vo výške 50 000 Sk, *„s odôvodnením dlhodobej právnej neistoty, nakoľko doposiaľ nebolo vo veci právoplatne rozhodnuté a taktiež nie sú vyhliadky na takéto rozhodnutie“*.

Vzhľadom na okolnosti danej veci ústavný súd dospel k názoru, že len konštatovanie porušenia základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru nie je dostatočným zadosťučinením pre s'ťažovateľa. Ústavný súd preto uznal za odôvodnené priznať mu aj finančné zadosťučinenie podľa citovaného ustanovenia zákona

o ústavnom súde, ktoré podľa zásad spravodlivosti s prihliadnutím aj na okolnosti zisteného porušenia práv sťažovateľa považuje ústavný súd za primerané vo výške 20 000 Sk.

Z uvedených dôvodov o primeranom finančnom zadosťučinení ústavný súd rozhodol tak, ako to je uvedené vo výroku tohto rozhodnutia pod bodom 3.

6. Podľa § 36 ods. 2 zákona o ústavnom súde ústavný súd môže v odôvodnených prípadoch uložiť niektorému účastníkovi konania, aby úplne alebo sčasti uhradil inému účastníkovi konania jeho trovy.

Ústavný súd priznal sťažovateľovi úhradu trov právneho zastúpenia za dva úkony právnej služby (príprava a prevzatie zastúpenia 7. apríla 2006 a podanie písomného stanoviska k vyjadreniu okresného súdu 1. júna 2006). Za dva úkony vykonané v roku 2006 patrí odmena dvakrát 2 730 Sk a režijný paušál dvakrát 164 Sk (§ 1 ods. 3, § 11 ods. 2 vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb), preto trovy právneho zastúpenia sťažovateľa predstavujú sumu 5 788 Sk, ku ktorej bolo treba pripočítať 19 % DPH, teda sumu 1 099,72 Sk, t. j. trovy právneho zastúpenia sťažovateľa predstavujú zaokrúhlene celkove sumu 6 888 Sk.

Vzhľadom na uvedené ústavný súd o sťažovateľom uplatnenej úhrade trov konania rozhodol tak, ako to je uvedené pod bodom 4 výroku tohto rozhodnutia.

7. Vzhľadom na čl. 133 ústavy, podľa ktorého proti rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok, treba pod „právoplatnosťou rozhodnutia“ uvedenou vo výroku tohto rozhodnutia rozumieť jeho doručenie účastníkom konania.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 8. júna 2006